

Жила в одному селі дівчинка. Одного разу бабуся подарувала їй червону шапочку. Онучці так припала до вподоби ця шапочка, що дівчинка її носила весь час. Тому дівчинку стали звати Червоною Шапочкою. Якось мама напекла пирогів і послала Червону Шапочку провідати бабуся, віднести їй пироги та горщикок масла. Пішла Червона Шапочка до бабусі в інше село. Іде вона лісом, а назустріч їй — Вовк. Захотів він з'їсти Червону Шапочку, але не наважився, тому що почув, як недалечко стукають сокирами дроворуби. Тоді Вовк вирішив перехитрувати дівчинку й запитав:

— Куди ти йдеш, Червона Шапочко?

Дівчинка не впізнала Вовка, а подумала, що зустріла великого собаку. Тому вона зовсім не злякалась і розповіла, що несе бабусі гостинці, навіть пояснила, де та живе.

— І я хочу провідати твою бабусю,— каже Вовк.

— Я цією дорогою піду, а ти йди он тією,— і Вовк показав дівчинці довгу дорогу.— Подивимося, хто швидше прийде.

Вовк побіг короткою доріжкою, а Червона Шапочка повільно пішла довгою. Прибіг Вовк до бабусиної хатинки й постукав у двері. Бабуся подумала, що це її онучка, і крикнула:

— Смикни за мотузочку — двері й відчиняться!

Двері відчинилися, Вовк кинувся на бабусю й проковтнув її. Потім ліг у ліжку і став чекати на Червону Шапочку.

